

NED - 11.12. 3. ADVENTNA Damaz I., papež		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Elizabeto Brišnik
PON – 12.12. D. Marija iz Guadalupe		17.00 Za +Anico Košenina –oblet.
TOR - 13.12. Lucija, dev., mučenka		17.00 Za +Ivana Rančigaja in njegove <i>Slavljenje—Bog je Ljubezen</i>
SRE - 14.12. Janez od Križa, duhovnik, cerkveni učitelj		17,00 Za +Karla Semprimožnika
ČET - 15.12. Marija Krizina Bojanc, Marija Antonija Fabjan, muč.	Št .R.	17.00 Za +varuško Štefko
PET - 16.12. Adela (Adelajda), kraljica Začetek devetdnevnice		17.00 spokorno bogoslužje –priprava na spoved, priložnost za spoved, maša Za +Mojco in sorod. Rojnik, Laznik
SOB - 17.12. Vivijana, opatinja		17.00 Za +Silvota in Majdo Lenko
NED - 18.12. 4. ADVENTNA Vunibald, opat		7.00 Češčenje spoved pri obeh mašah 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Dragotina Stanko –oblet. Pri mašah kvatrna nabirka za bogoslovje

V tem tednu: že začetek devetdnevnice - bližnje priprave na božič
Svetopisemska skupina se bo zbrala v sredo ob 17.45 uri. Vabljeni.
Prihodnjo nedeljo bodo skavti pri obeh sv. mašah prižigali **betlehemsko luč**. Na voljo bodo tudi lučke. Ponesimo luč miru v svoje domove.

Dežurni ministranti: David Zupančič in še eden se mu naj pridruži.

Bralci v nedeljo: I. Mojca Strožer, Magda Šalamon

II. Jan Juhart, Nika Šlander

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Gomilsko II.

Izdaja: Župnija Gomilsko T: 03/572-61 98, M: 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Zupnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

11.12.2022 3. adventna nedelja št: 49. leto: XXIV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

»Ali kaj ste šli gledat? Človeka, mehko oblečenega? Glejte, tisti, ki se mehko oblačijo, živijo v kraljevskih hišah. Kaj torej ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več kot preroka. Ta je tisti, o katerem je pisano: Glej, svojega glasnika pošiljam pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj. Resnično, povem vam: Med rojenimi od žená ni vstal večji od Janeza Krstnika, vendar je najmanjši v nebeškem kraljestvu večji od njega.« (Mt 11,8–11)

BESEDA O BESEDI

SLEPI SPREGLEDUJEJO Mt 11,2–11

Ustavimo se danes pri drobnem izseku, dejstvu, ki nam ga v evangeljskem odlomku približa Matej, ki pravi, da Jezus naroča, naj Janezu sporočijo, da ob njem »slepi spregledujejo«. Slepota je bila nekoč in je tudi danes prisotna.

Slepa sta novoporočenca, ki pričakujeta, da se bo dalo v zakonu sladko živeti samo od lepote, mladosti, telesne ljubezni, zdravja in zaslužka.

Slepi so starši, ki mislijo, da je mogoče otroka osrečiti in pripraviti za življenje s kopicenjem igrač in zadovoljevanjem njegovih želja in željic.

Slepi so vsi, ki upajo, da bodo uspešno gospodarili in poslovali z nepokritimi menicami, s prejemanjem plač, ki niso zaslužene, z obilnim jemanjem tam, kamor so malo vložili.

Slepi smo vsi, ko se pritožujemo nad onesnaženim okoljem, a sami iz dneva v dan na različne načine zastrupljamo sebe, druge, zrak, zemljo, vodo ...

Slepi smo, ko očitamo državnim in verskim poglavarjem, zakaj ne naredijo več za mir, če pri tem sami živimo z nemirom v srcu, z neslogo v družini, v prepiru z okolico.

Znak slepote je verovati, da nam bo na svetu samo zato in takrat lepše, ko bomo imeli več strokovnjakov in učenjakov ter več strojev, računalnikov, robotov in sploh snovnih dobrin. - Slepi smo kristjani, ko mislimo, da je Bogu všečno naše obhajanje božiča ob polni mizi, pri topli peči in v prijetni družbi, če nismo nobenemu potrebnemu pomagali pogrniti njegove mize, nobenemu premraženemu zakurili peči in nobenemu osamljenemu stisnili roke.

Kdo ve, če nismo slepi tudi mi, ki pridigamo evangelij. Oznanjamo ga ubogim, a so naša bivališča, naša jedila, naša oblačila preveč podobna kraljevskim in premalo tistim, ki jih je nosil Janez Krstnik. Vsekakor se zavedam, da med te slepce spadam tudi sam. Pomagajmo (še posebej v tem adventnem času) drug drugemu odpirati oči.

3. adventna nedelja

»Gospod, pridi in nas reši!«

Da bi le prišel Bog v vso to našo temo, jo preplaval, se razlil, da bi vse osušeno v meni prepredel, me poživil in me prepojil z živo vodo!

Svetopisemske besede nenadoma postanejo moje besede, moje prošnje, moja molitev ... V tem jutru jih priznam, vse temine svojega življenja, dotakne se me tema mojih bližnjih, čutim se z njimi povezana v bolečini, v strahu, v žalosti. Temu ni vedno tako – in tudi to je še kako prav: ne morem umreti z vsako smrtjo, ne morem rešiti vsakega problema, sprejeti vsake osame. In množica trpljenja in bolečin, s katero se dnevno soočimo, nam pogosto ne pusti druge izbire. Pri vsej naši bližini se postavlja vprašanje, ali lahko ostanem tako distancirana, da lahko normalno delam – v interesu tistih, s katerimi živim in za katere delam.

In prav ta nujna distanca lahko povzroči, da otopiš, da trpljenja in bolečin ne pušiš več do sebe. Izločiš osebno prizadetost, ker to boli, ker ne vidiš več smisla, ker za to nimaš več moči. Nato otrdiš, postajaš brezsrčen, dušo zapreš v oklep. Drugega ne vidiš več kot človeka, ampak le kot »primer«, kot problem za reševanje, kot številko na seznamu. In to ni nevarnost samo za duhovne poklice, ampak za vse poklice, ki pomagajo ljudem, pa tudi nasploh pri ljudeh.

Obstaja pa še večja nevarnost: lahko se zgodi, da se izogibaš srečanju s samim seboj, da otopiš zase in za svoje temine, da v sebi otrdiš, da le še funkcioniraš – pa nič več resnično ne živiš. Kako pa boš potem v osnovi razumel bolečino, če več ne veš, kaj bolečina je? Kako se boš podal v temine drugega, se vanj vživel, če te je strah lastne teme? Kako lahko tolažiš jokajoče, če si pozabil, kako človek joče?

»Gospod, pridi in nas reši!«

Povzeto po: A. Schwarz, Divji božič

Prihodnost človeštva prihaja po družini. Zatorej, varujte svoje družine. Bodite zglede ljubezni, odpuščanja in pozornosti, bodite svetišče spoštovanja do življenja, s tem da razglašate svetost vsakega človeškega življenja od spočetja pa vse do naravne smrti. Če bi vsaka krščanska družina v polnosti živela svojo plemenito poklicanost, bi bil to velik dar za družbo. Torej, predramite se iz spanja in bodite skupaj z Jezusom in Marijo pripravljeni prehoditi pot, ki jo je Gospod zarisal za vsakega izmed vas.

Po: Krščanski zakon in družina: njuna lepota in izzivi

Naslovljeno na vas

V adventnem času večkrat sédimo pred prižgano svečo in v tišini preprosto prisluhnimo sebi. Kakšno hrepenenje se v nas prebujajo? Smo zadovoljni s svojim življenjem? Morda čutimo, da nas srce vleče drugam? Je to hrepenenje po ljubezni, po varnosti, po materinskem objemu, ki bi se mu preprosto prepustili? Je to hrepenenje po brezpogojni sprejetosti? Ali je to hrepenenje po resničnem življenju, po živosti, domišljiji, navdihu, ustvarjalnosti? Poskusimo temeljito razmisliti o svojih hrepenenjih. Sledimo svojemu hrepenenju vse do konca. Predstavljajmo si, da je v nas hrepenenje, ki presega ta svet, in z mesta, kjer stojimo, sega v Boga. Zaradi našega hrepenenja je v nas nekaj onostranskega, nekaj, nad čimer ta svet nima moči in zaradi česar presegamo ta svet. Tam, kjer hrepenimo po Bogu, tam smo svobodni, tam ubežimo svojemu urniku, svojim številnim zadolžitvam. Tam pričakovanja okolice niso več pomembna. Tam smo v stiku s samim seboj. Čutimo, kdo smo. Čutimo, da smo nekdo, ki stremlji k Bogu, nekdo, v komer sam Bog želi prebivati.

A. Grün,

Druženje v Domu srečanj - od 2. adventne nedelje ste po vsaki nedeljski sv. maši vabljeni v Dom srečanj na čaj in kavo ob prijaznem druženju.

V soboto, 17. 12. ob 9. uri bodo ustvarjalne delavnice izdelave jaslic iz slanega testa. Zaradi omejenega števila udeležencev so namenjene predvsem kandidatom prvoobhajancem, če pa bo še kaj prostora, pa tudi lanskim prvoobhajancem.

Delavnice bodo potekale pod strokovnim vodstvom go. Barbare Dimec in naših animatorok Ane, Lare in Marije.

Prijave na tel. 041-696-866 (Marija R.). Lepo vabljeni!

Adventna spoved

D. Marija in sv. Jožef sta na tisti prvi sveti večer kot popotnika prišla v Betlehem. Iskala sta prenočišče, a zanju in prihajajočega Jezusa v domovih ni bilo prostora. Nato sta na robu mesta našla pastirsko zatočišče. In kaj je sv. Jožef najprej storil, ko je vanj vstopil. Prižgal je luč. In v svetlobi je videl, da je treba prostor urediti, počistiti, odstraniti stvari, ki so bile napoti. Tudi mi želimo sprejeti Jezusa v jasli svoje duše. Prižgimo luč vesti in pogledjmo iskreno vase in v sv. spovedi dajmo Bogu očistiti svoje srce.